

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Urto/3/2015
Identifikačné číslo spisu:	2015898561
Dátum vydania rozhodnutia:	19.08.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:2015898561.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Aleny Šiškovéj a JUDr. Petra Hatalu vo veci uznania cudzozemského rozhodnutia, týkajúceho sa občana Slovenskej republiky O. J., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Justizanstalt Göllersdorf, prerokoval na neverejnom zasadnutí v Bratislave 19. augusta 2015 odvolanie odsúdeného O. J. proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 9. júla 2015, sp. zn. 6Ntc 7/2015, a takto

rozhodol:

I. Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trnave z 9. júla 2015, sp. zn. 6Ntc 7/2015, sa z r u š u j e .

II. Podľa § 16 ods. 1 písm. b/ zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov uznanie rozsudku Krajského súdu Korneuburg z 5. decembra 2012, sp. zn. 622Hv 13/12k, v spojení s rozsudkom Najvyššieho krajského súdu Viedeň z 8. marca 2013, sp. zn. 21Bs 63/13p, a rozsudku Krajského súdu Korneuburg zo 16. septembra 2014, sp. zn. 613Hv 19/14d, a vykonanie trestu odňatia slobody vo výmere 729 dní a 914 dní uloženého týmito rozsudkami občanovi Slovenskej republiky O. J., nar. XX. P. XXXX v Y., trvale bytom D., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Justizanstalt Göllersdorf, Rakúska republika, sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave rozsudkom z 9. júla 2015, sp. zn. 6Ntc 7/2015, podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o uznávaní a výkone rozhodnutí“) rozhodol o uznaní a výkone rozsudku Krajského súdu Korneuburg z 5. decembra 2012, sp. zn. 622Hv 13/12k, v spojení s rozsudkom Najvyššieho krajského súdu Viedeň z 8. marca 2013, sp. zn. 21Bs 63/13p, ktorým bol občan Slovenskej republiky O. J., nar. XX. P. XXXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v

Justizanstalt Göllersdorf, uznaný vinným v bode I. zo zločinu ťažkej krádeže vlámaním za účelom zárobku z časti v štádiu pokusu podľa § 127, § 128 ods. 1 číslo 4, § 129 číslo 1 a 2, § 130 tretí a štvrtý prípad, § 15 Trestného zákonníka Rakúskej republiky, v bode II. z prečinu zatajenia dokladu podľa § 229 ods. 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky, na tom skutkovom základe, že

I. iným odňať, respektíve sa pokúsil odňať, dolu uvedené cudzie hnutelné veci, prevažne vlámaním so zámerom ich privlastnením protiprávne obohatiť seba alebo tretiu osobu, pričom sa krádeže vlámaním dopustil so zámerom, si opakovaným páchaním činu zabezpečiť stály príjem, konkrétne:

1./ medzi 26. a 27. májom 2011 v Marcheggu G. J. osobné motorové vozidlo Peugeot 307, poznávacia značka C., v hodnote približne 6.800,- Eur, za použitia protiprávne získaného kľúča,

2./ medzi 2. a 3. júnom 2011 v Marcheggu Y. X. vlámaním sa do osobného motorového vozidla Chrysler Voyager, poznávacia značka Q., a to rozbitím pravého bočného okna navigačný prístroj značky TomTom, jedno hands-free zariadenie a jednu peňaženku vrátane hotovosti vo výške približne 80 Eur, ktorá patrila H. Y. (celková škoda približne 469 Eur),

3/ medzi 4. a 5. júnom 2011 v Marcheggu B. S. vlámaním sa do osobného motorového vozidla značky Alfa Romeo, poznávacia značka C., a to rozbitím bočného okna rôzne predmety už nezistiteľnej celkovej hodnoty, jednu platobnú kartu banky Volksbank Marchegg a jednu peňaženku s hotovosťou vo výške približne 10 Eur,

6/ medzi 6. a 7. novembrom 2011 v Marcheggu I. D. z osobného motorového vozidla BMW, poznávacia značka C. vylomením zámku dverí vodiča skrutkovačom dva USB-kľúče v hodnote približne 20 Eur,

7/ medzi 16. a 17. novembrom 2010 sa v Marcheggu pokúsil vylomiť zámku dverí vodiča vozidla Renault Mégane, poznávacia značka C., Y. H., pričom sa mu nepodarilo vniknúť do vozidla,

8/ medzi 19. a 20. májom 2012 v Marcheggu Z. G. jednu motorku značky Kawasaki Z1000, poznávacia značka C. vrátane navigačného prístroja značky Garmin Nüvi, jeden CD-prehrávač Sony, jednu motorkársku prilbu, jedno hands-free zariadenie pre mobilný telefón, jeden kufr na motorky Topcase a motorkárske oblečenie v celkovej hodnote približne 6 000 Eur, vylomením uzamknutej garáže,

9/ dňa 30. júna 2012 v Marcheggu L. U. z osobného motorového vozidla Seat Ibiza, poznávacia značka C., ktoré bolo odstavené a nebolo uzamknuté, jednu čiernu tašku tzv. ľadvinku Eastpak s rôznymi predmetmi - okrem iného sa jednalo o diaľkové ovládanie na garáž ako aj rôzne doklady ako napríklad vodičský preukaz, bankomatovú kartu, či kreditnú kartu - už nezistiteľnej celkovej hodnoty,

10/ v noci na 30. júna 2012 v Marcheggu vylomením pokladnice, ktorá bola primontovaná v autobuse firmy Blaguss Reisen, poznávacia značka Q., hotovosť vo výške približne 80 Eur,

11/ dňa 2. júla 2012 v Marcheggu L. I. osobné motorové vozidlo značky Seat Toledo, poznávacia značka C., v hodnote približne 3 000 Eur, ktoré bolo odstavené a nebolo uzamknuté,

12/ dňa 2. júla 2012 sa v Marcheggu pokúsil E. Z. z vozidla VW Golf, poznávacia značka C. ukradnúť rôzne predmety tým, že betónovou tvárniciou rozbil dvere spolujazdca a iba k pokusu došlo preto, lebo hluk prebudil susedu H. H.,

13/ dňa 9. júla 2012 v Marcheggu W. U. jeden neuzamknutý červený dámsky bicykel značky Active Bike v hodnote približne 489 Eur,

14/ medzi 4. a 5. júlom 2011 v Marcheggu z vozidiel W. L. rozbitím bočného okna osobných motorových vozidiel Citroen Jumper, poznávacia značka C. a už neregistrovaného Alfa GTV jeden CD-

prehrávač Alpine, jeden koncový stupeň Alpine, jednu baterku, jedny slnečné okuliare, ako aj namontované reproduktory v celkovej hodnote približne 1 300 Eur,

II. činmi, ktoré sú uvedené pod bodmi I. 3/ a I. 9/ utajil doklady, s ktorými nesmel nakladať, pričom konal s úmyslom zabrániť tomu, aby boli použité v právnom styku ako dôkaz o práve, o právnom vzťahu alebo určitej skutočnosti,

za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 729 dní.

Zároveň Krajský súd v Trnave rozhodol o uznaní a výkone rozsudku Krajského súdu Korneuburg zo 16. septembra 2014, sp. zn. 613Hv 19/14d, ktorým bol občan Slovenskej republiky O. J., nar. XX. P. XXXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Justizanstalt Göllersdorf, uznaný vinným v bode A. zo zločinu ťažkej krádeže za účelom zárobku z časti vlámaním podľa § 127, § 128 ods. 1 číslo 4, § 129 číslo 1, § 130 štvrtý prípad Trestného zákonníka Rakúskej republiky, v bode B. zo zločinu podvodu za účelom zárobku podľa § 146, § 148 prvý prípad Trestného zákonníka Rakúskej republiky, na tom skutkovom základe, že

s úmyslom sa privlastnením, respektíve správaním oklamáných, protiprávne obohatiť a za účelom zárobku

A. dolu uvedeným osobám odňal cudzie hnutelné veci v celkovej hodnote prevyšujúcej 3 000 Eur, avšak pre pochybnosti neprevyšujúcej 50 000 Eur, konkrétne

I. vlámaním sa do dopravných prostriedkov

1/ v čase medzi 20. - 21. májom 2014 v 2294 obci Breitensee Karin Ipserovej jeden notebook značky Toshiba, jeden navigačný prístroj značky Medion, jeden zväzok kľúčov, jedno diaľkové ovládanie od podzemnej garáže, jeden USB kľúč, ako aj jednu tašku v celkovej hodnote 1 187,07 Eur tým, že sa vylomením zámku dostal do jej osobného motorového vozidla VW Golf (poradové číslo 25 policajné faktum 9),

2/ v čase medzi 11. - 12. júnom 2014 v 2410 v obci Hainburg/Donau D. U., respektíve spoločnosti Dr. Richard GmbH und Co KG jednu peňaženku vrátane 630 Eur, dve nabíjačky na mobilné telefóny pre použitie v motorových vozidlách a dve hudobné zariadenia už nezistiteľnej celkovej hodnoty tým, že násilím vytlačil dvere autobusu, ktorý riadil D. U. (poradové číslo 25 policajné faktum 10),

II. bez vlámania sa

1/ v čase medzi 5. - 6. marcom 2014 v Marcheggu L. I. jedno osobné motorové vozidlo značky Hyundai IX 35 v hodnote približne 18 000 Eur,

2/ v čase medzi 25. - 26. marcom 2014 v Obersiebenbrunn Z. U. jeden Tablet PC Medion v hodnote 100 Eur, ako aj jeden pleciak značky Walter a jeden navigačný prístroj značky TomTom Go 700 už nezistiteľnej celkovej hodnoty,

B. dolu uvedené osoby klamaním o skutočnostiach - konkrétne o jeho identite, respektíve o jeho práve disponovať s osobným motorovým vozidlom značky Hyundai IX 35, respektíve o jeho ochote zaplatiť - naviedol na strpenie, ktoré im spôsobilo majetkovú ujmu, konkrétne išlo o natankovanie uvedeného motorového vozidla, respektíve benzínovej bandasky, konkrétne:

I. dňa 4. apríla 2014 držiteľov dispozičného práva čerpacej stanice JET na adrese 2410 Hainburg/Donau, Landstraße 179, naviedol na strpenie natankovania 58,86 litrov v hodnote 76,87 Eur,

II. dňa 22. mája 2014 držiteľov dispozičného práva čerpacej stanice JET na adrese 2410

Hainburg/Donau, Landstraße 179, naviedol na strpenie natankovania 66,26 litrov v hodnote 85,87 Eur,

III. dňa 4. júna 2014 držiteľov dispozičného práva čerpacej stanice JET na adrese 2410 Hainburg/Donau, Landstraße 179, naviedol na strpenie natankovania 61,36 litrov v hodnote 78,79 Eur,

IV. dňa 14. júna 2014 držiteľov dispozičného práva čerpacej stanice ENI na adrese 2410 Hainburg/Donau, Landstraße 114, naviedol na strpenie natankovania 52,23 litrov v hodnote 67,85 Eur,

V. dňa 18. júna 2014 držiteľov dispozičného práva čerpacej stanice ENI na adrese Brusk/Leitha, naviedol na strpenie natankovania 194,93 litrov v hodnote 281 Eur,

VI. dňa 18. júna 2014 držiteľov dispozičného práva čerpacej stanice JET na adrese 2410 Hainburg/Donau, Landstraße 179, naviedol na strpenie natankovania 49,59 litrov v hodnote 64,76 Eur,

za čo bol odsúdenému uložený trest odňatia slobody na 914 dní.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona krajský súd odsúdeného pre výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti rozhodnutiu krajského súdu podal odsúdený odvolanie. V písomnom odôvodnení namietal, že mu v konaní o uznaní a výkon cudzieho rozhodnutia nebol ustanovený obhajca. Nesúhlasil s výkonom trestu na území Slovenskej republiky z dôvodu, že na Slovensku nemá žiadne zázemie pre vedenie riadneho a slušného života. V Rakúsku má svoju rodinu, ktorá ho pravidelne navštevuje. Má záujem začať viesť riadny život, pričom po prepustení má v Rakúsku zabezpečenú prácu a bývanie. Poukazoval aj na to, že jeho družka s dieťaťom sa kvôli nemu presťahovali do Rakúska. Vzhľadom na uvedené žiadal o nevykonanie zvyšku trestu na území Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie bolo podané oprávneným subjektom (§ 15 ods. 5 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí), príslušnému súdu a v zákonnej lehote (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Zároveň zistil, že odvolanie odsúdeného O. J. je čiastočne dôvodné.

Z predloženého spisového materiálu najvyšší súd zistil, že na Krajský súd v Bratislave bolo 7. mája 2015 doručené v zmysle § 12 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí podanie Ministerstva spravodlivosti Rakúskej republiky obsahujúce: osvedčenia Ministerstva spravodlivosti Rakúskej republiky z 12. decembra 2014 uvedené v čl. 5 Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody, alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii (ďalej len „Rámcové rozhodnutie“), overenú kópiu rozsudku Krajského súdu Korneuburg z 5. decembra 2012, sp. zn. 622Hv 13/12k, overenú kópiu rozsudku Najvyššieho krajského súdu Viedeň z 8. marca 2013, sp. zn. 21Bs 63/13p, overenú kópiu rozsudku Krajského súdu Korneuburg zo 16. septembra 2014, sp. zn. 613Hv 19/14d, spolu s ďalšími relevantnými písomnosťami.

Zo zápisnice spísanej s odsúdeným O. J. 31. októbra 2014 v Ústave na výkon trestu Justizanstalt Göllersdorf (č.l. 35) vyplýva, že tento sa vyslovil proti výkonu predmetného rozhodnutia v Slovenskej republike, nakoľko v Rakúsku má lepšie podmienky na výkon trestu.

Následne Krajský súd v Bratislave uznesením z 13. mája 2015, sp. zn. 1Ntc 7/2015, postúpil podanie Ministerstva spravodlivosti Rakúskej republiky Krajskému súdu v Trnave ako súdu vecne a miestne príslušnému.

V zmysle § 4 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, rozhodnutie možno v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak skutok pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, je trestným činom aj podľa právneho

poriadku Slovenskej republiky, ak odseky 2 a 3 tohto zákona neustanovujú inak, a ak

a/ odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky a má obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, alebo má na jej území preukázateľné rodinné, sociálne alebo pracovné väzby, ktoré môžu prispieť k uľahčeniu jeho nápravy počas výkonu trestnej sankcie spojennej s odňatím slobody na území Slovenskej republiky,

b/ odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky, nemá obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, ale po výkone trestnej sankcie spojennej s odňatím slobody má byť vyhostený na základe rozhodnutia vydaného v súdnom konaní alebo správnom konaní na územie Slovenskej republiky, alebo

c/ odsúdený sa zdržiava na území Slovenskej republiky, alebo na území členského štátu a súd na základe postupu podľa § 13 vysloví súhlas s prevzatím rozhodnutia na jeho uznanie a výkon v Slovenskej republike na základe žiadosti príslušného orgánu členského štátu.

V zmysle § 4 ods. 2 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, ak sa žiada o uznanie a výkon rozhodnutia pre trestný čin, za ktorý možno v štáte pôvodu uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky a ktorý je v osvedčení o vydaní rozhodnutia podľa článku 5 rámcového rozhodnutia označený justičným orgánom štátu pôvodu priradením k jednej alebo k viacerým kategóriám trestných činov uvedených v § 4 ods. 3 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, súd neskúma, či ide o čin trestný podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Ako vyplýva z osvedčenia Ministerstva spravodlivosti Rakúskej republiky z 12. decembra 2014 (č.l. 14 zadná strana), z jeho časti h/ bod 2/, zločin podvodu (skutok uvedený v bode B/ rozsudku Krajinského súdu Korneuburg zo 16. septembra 2014, sp. zn. 613Hv 19/14d) podľa § 146, § 148 prvý prípad Trestného zákonníka Rakúskej republiky bol označený v osvedčení ako „podvod vrátane podvodu týkajúceho sa finančných záujmov Európskej únie podľa Dohovoru o ochrane finančných záujmov Európskych spoločností z 26. júla 1995“. V danom prípade bola teda splnená podmienka uvedená v § 4 ods. 2 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí (tento trestný čin patrí do kategórie trestných činov uvedených v § 4 ods. 3 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, konkrétne § 4 ods. 3 písm. h/ zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí).

Krajský súd v Trnave však pochybil, keď neskúmal, či je splnená podmienka obojstrannej trestnosti aj vo vzťahu k ďalším skutkom z rozsudku Krajinského súdu Korneuburg z 5. decembra 2012, sp. zn. 622Hv 13/12k a rozsudku Krajinského súdu Korneuburg zo 16. septembra 2014, sp. zn. 613Hv 19/14d.

Najvyšší súd dospel k záveru, že skutky uvedené v bode II. rozsudku Krajinského súdu Korneuburg z 5. decembra 2012, sp. zn. 622Hv 13/12k, kvalifikované ako prečin zatajenia dokladu podľa § 229 ods. 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky, nie sú trestnými činmi podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, čo je dôvod odmietnutia uznania a výkonu rozhodnutia v zmysle § 16 ods. 1 písm. b/ zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí.

V danom prípade preto Krajský súd v Trnave nemal v celom rozsahu uznať na území Slovenskej republiky rozsudok Krajinského súdu Korneuburg z 5. decembra 2012, sp. zn. 622Hv 13/12k, a nariadiť vykonať zvyšok z celého trestu odňatia slobody v trvaní 729 dní, ktorý bol v Rakúskej republike uložený odsúdenému O. J..

Do úvahy prichádzalo čiastočné uznanie rozsudku Krajinského súdu Korneuburg z 5. decembra 2012, sp. zn. 622Hv 13/12k, pre skutky uvedené v bodoch I. 1/, 2/, 3/, 6/, 7/, 8/, 9/, 10/, 11/, 12/, 13/, 14/ kvalifikované ako pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 3 písm. a/ Trestného zákona Slovenskej republiky, sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 Trestného zákona Slovenskej republiky, avšak muselo by dôjsť aj k zníženiu trestnej sankcie. Ak by súd čiastočne uznal rozsudok a neznížil primerane trest, bolo by to v rozpore s princípmi spravodlivého súdneho procesu, aby odsúdený na území Slovenskej republiky vykonával trest spojený s odňatím slobody v nezmenenom rozsahu aj za to, čo trestným

činom podľa právneho poriadku Slovenskej republiky nie je.

S ohľadom na ustanovenie § 17 ods. 1 druhá veta zákona o uznávaní a výkone cudzích rozhodnutí by takýto postup bez predchádzajúcej dohody s justičným orgánom štátu pôvodu nebol možný. Pokiaľ Krajský súd v Trnave takto nepostupoval, porušil právo odsúdeného O. J. na spravodlivý súdny proces, najmä s ohľadom na znenie bodu 6 preambuly Rámcového rozhodnutia Rady č. 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o dodržiavaní všeobecných zásad rovnosti, spravodlivosti a primeranosti.

V súčasnom štádiu konania, vzhľadom na dĺžku už doteraz vykonaného trestu odňatia slobody i to, že trestná sankcia by musela byť primerane skrátená a ostával by ešte kratší zvyšok trestu, berúc do úvahy aj možnosť eventuálneho podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu a prihliadajúc i na odsúdeným uvádzané okolnosti dotýkajúce sa jeho rodinných väzieb v Rakúskej republike, nepovažuje najvyšší súd za účelné a vhodné prevzatie výkonu rozhodnutia, ani pokiaľ by malo dôjsť k čiastočnému uznaniu cudzieho rozsudku.

Čo sa týka rozsudku Krajinského súdu Korneuburg zo 16. septembra 2014, sp. zn. 613Hv 19/14d, skutky, ktoré nebolo možné podradiť pod ustanovenie § 4 ods. 3 zákona o uznávaní a výkone cudzích rozhodnutí, spĺňajú podľa záveru najvyššieho súdu podmienku obojstrannej trestnosti, a tento rozsudok bol Krajským súdom v Trnave správne uznaný celý, avšak vzhľadom k tomu, že žiadosť zo strany Ministerstva spravodlivosti Rakúskej republiky bola podaná spoločne pre oba rozsudky Krajinského súdu Korneubur, sp. zn. 622Hv 13/12k, a sp. zn. 613Hv 19/14d, a vo vzťahu k prvému rozsudku prichádzalo do úvahy iba čiastočné uznanie, nemohol najvyšší súd rozhodnúť samostatne o uznaní a výkone rozsudku Krajinského súdu Korneuburg zo 16. septembra 2014, sp. zn. 613Hv 19/14d, aj s ohľadom na ustanovenie § 17 ods. 1 druhá veta zákona o uznávaní a výkone cudzích rozhodnutí.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol o odvolaní odsúdeného O. J. tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.